

Hiz. Davud (A.S)'A Verilen Mülk Ve

Saltanat
p;

1576;1616;1587;1618;1605;1616; 1575;1604;1604;1607;1616;
1575;1604;1585;1617;1614;1581;1618;1605;1614;1606;1616;
1575;1604;1585;1617;1614;1581;1616;1610;1605;1616; 1575;
1616;1606;1617;1614;1575;
1587;1614;1582;1617;1614;1585;1618;1606;1614;1575;
1575;1604;1618;1580;1616;1576;1614;1575;1604;1614;
1605;1614;1593;1614;1607;1615;
1610;1615;1587;1614;1576;1617;1616;1581;1618;1606;1614;
1576;1616;1575;1604;1618;1593;1614;1588;1616;1609;1617;1616;

1608;1614;1575;1618;1604;1575;1616;1588;1618;1585;1614;1575;
1602;1616; "Kendisiyle birlikte sabah akşam tesbih etsinler diye biz, dağları ve toplanıp
gelen kuşları Dâcir;vucirc;d'un emrine verdik." (Sâcir;d, 38/18)

1608;1614;1575;1604;1591;1617;1614;1610;1618;1585;1614;
1605;1614;1581;1618;1588;1615;1608;1585;1614;1577;1611;
1603;1615;1604;1617;1612; 1604;1614;1607;1615;
1575;1614;1608;1617;1614;1575;1576;1612; 1604;Onların her biri
Allah'a yâcir;nelmişlerdi." (Sâcir;d, 38/19)

1608;1614;1588;1614;1583;1614;1583;1618;1606;1614;1575;
1605;1615;1604;1618;1603;1614;1607;1615;
1608;1614;1575;1614;1578;1614;1610;1618;1606;1614;1575;1607;
1615;

1575;1604;1618;1581;1616;1603;1618;1605;1614;1577;1614;
1608;1614;1601;1614;1589;1618;1604;1614;

1575;1604;1618;1582;1616;1591;1614;1575;1576;1616; 1604;Biz
Davud'un mülk;nl;güml;ccedil;lendirdik, ona hikmet ve hakla batılı ayıran
söml;z (hüml;küml;m verme) yeteneği verdik." (Sâcir;d, 38/20) Yüml;ce kitabımız
Kur'squo;an'squo;da adı ccedil;okccedil;a zikredilen peygamberlerden biri de Hiz.

Dâcir;vucirc;d (a.s)'squo;dur. İsmi, Kur'squo;anı Kerim'squo;de on altı yerde
geccedil;mektedir. İsrailoğullarına güml;nderilen Hiz. Dâcir;vucirc;d, hem peygamber, hem
de bir hüml;küml;mdar idi. Hiz. Süml;leyman'squo;ın babasıdır. Kudüml;s'squo;te
doğmuş, orada yaşamış ve yine orada vefat etmiştir. Döml;rt büml;yüml;k kitaptan biri
olan Zebur kendisine güml;nderilmiştir. Hiz. Musa'squo;dan sonra azgınlaşan İsrailoğulları,
Tevrat'squo;ın hüml;küml;melerini değiştirmişler, peygamberlerini dinlememişler ve ahlakları
tamamen bozulmuştu. Bunun üml;zerine yüml;ce Allah, Amâcir;lika kavmi
hüml;küml;mdarı Câcir;lucirc;t'squo;u, İsrailoğullarına bela olarak güml;nderdi.

Câcir;lucirc;t, İsrailoğullarını vatanlarından süml;rüml;p ccedil;ıkardı, büml;yüml;k
katliamlar yaptı. Büml;tüml;n peygamberler gibi Hiz. Dâcir;vucirc;d da insanları
Allah'squo;ın dinine davet etti ve adaletle hüml;kmetti. Kudüml;s'squo;üml; başkent
yaptı ve 1604;Mescidi Aksâcir;'squo; adıyla Kur'squo;anı Kerim'squo;de bildirilen
büml;yüml;k bir mescidin inşasını başlattı. Mescidin yapılıp bitirilmesi işini oğlu
Süml;leyman (a.s)'squo;a vasiyet ederek, yüml;z yaşında vefat etti. Hiz. Davud'squo;a

verilen üstünlüklerden bir kısmı Kur’an’da zikredilmiştir. O, her şeyden önce bir peygamber idi. Aynı zamanda kendisine saltanat da verilmişti:

وَاَتَاهُ
اللهُ
الْمُلْكَ
وَالْحِكْمَةَ
وَعَلَّمَهُ
مِمَّا
يَشَآءُ “...Allah ona (Davud’a) hükümdarlık ve hikmet verdi ve ona dilediğini öğretti...” (Bakara, 2/251) Rivayete göre, Amâlika ordularının başında Câlût bulunuyordu. Tâlût’un ordusunda ise Dâvûd (a.s) vardı. Hz. Dâvûd, daha küçük yaşta bir delikanlı iken, hak davanın amansız düşmanı, zorba ve güçü ordulara sahip olan Câlût ile yaptığı mücadeleyi kazandı ve bu savaşta Câlût’u sapan taşıyla öldürdü (M. Asım Köksal, Peygamberler Tarihi, II/184). Zalim hükümdar Câlût’un daha önce gaspettiği bir sandık vardı. İsrailoğulları tarafından kutsal kabul edilen bu sandıkta (Tâbût) Hz. Musa ile Hz. Harun ailesinin mirası bulunmaktaydı. Bu savaşta Hz. Dâvûd, söz konusu sandığı Câlût’un elinden kurtardı ve İsrailoğullarına geri iade etti

وَقَالَ
لَهُمْ
نَبِيُّهُمْ
اِنَّ اَيَةَ
مُلْكِهِ
اَنْ
يَأْتِيَكُمُ
التَّابُوتُ
فِيهِ
سَكِينَةٌ
مِنْ
رَبِّكُمْ
وَبَقِيَّةٌ
مِمَّا
تَرَكَ اَلُ
مُوسَى
وَاَلُ
هَارُونَ
تَحْمِلُهُ
الْمَلَئِكَةُ
اِنَّ فِى
ذَلِكَ
لاَيَةً
لَكُمْ اِنْ
كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ
“Tâlût, ordu ile hareket edince, “Şüphesiz Allah, sizi bir ırmakla

وَقَدِّرْ
فِى
السَّرْدِ
وَاعْمَلُوا
صَالِحًا
اِنِّى بِمَا
تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ “Ve ‘Boy boy zırhlar
yap, işçilikte de ölçüyü tuttur. (Ey müminler!) salih amel
işleyin. Çünkü ben sizin yaptıklarınızı görürüm’ diye
vahyettik.” (Sebe, 34/11) Yukarıdaki ayetlerde belirtildiğine göre Allahu
Teâlâ, mucize olarak dağları, taşları, kuşları O’nun emrine vermişti. Sesi
çok güzel ve tesirliydi. Yanık sesiyle Zebur’u okumaya başlayınca, kuşlar
havadan açlara iner, hep birlikte okunan Zebur’u tekrar ederlerdi. Allah, Hz.
Davud’a demiri ateşe sokmadan ve dövmeden istediği şekli verebilme mucizesi
verdi. Demirden zırh yapar, elinin emeğiyle geçinir, devlet hazinesinden bir şey almazdı.
Yırtıcı hayvanlar, Hz. Davud’un huzuruna gelip, ona tam bir bağlılıkla hizmet ederlerdi
(D.İ.A, Dâvûd Mad. IX/2223). Konu başında yer verdiğimiz ayette Hz. Davud’a
الْحِكْمَةَ
“hikmet” ve وَفَصْلَ
الْخِطَابِ
“fasle’lhitap” verildiği belirtilmektedir.
الْحِكْمَةَ
“Hikmet”, ilim ve peygamberlik gibi manalara gelir. Böylece o, hikmet ile
Allah’a nasıl kul olacağını bilmiş, hayatı nasıl değerlendireceğini öğrenmiş, idareciliği
en üst seviyede icra etmiştir. Ayetin sonunda yer alan
وَفَصْلَ
الْخِطَابِ
“Fasle’lhitap” ise, bitirici, ayırıcı, halledici, hallü fasl edici bir söz
özelliği, bir hitap imkânı anlamlarına gelmektedir. Rabbimiz ona büyük bir
söz belâgatı ve fesâhatı vermişti. O konuştu mu her şeyi ayan beyan eder, her
şeyi çözüme kavuştururdu. Sözü, hükmü çok net
ve açıktı. Hz. Dâvûd, çok ağlar, çok ibadet ederdi.
Gündüzü oruçla, geceyi namaz kılarak ibadetle geçirirdi. Gecenin
ancak üçte bir kısmında uyurdu. Bir gün oruç tutar, öbür
gün tutmazdı. Resûlullah (s.a.s) şöyle buyurmuştur:
أَحَبُّ
الصِّيَامِ
إِلَى
اللَّهِ
عَزَّ
وَجَلَّ
صِيَامُ
دَاوُدَ
عَلَيْهِ
السَّلاَمُ
كَانَ
يَصُومُ

يَوْمًا
وَيُفْطِرُ
يَوْمًا
وَأَحَبُّ
الصَّلاَةِ
إِلَى
اللَّهِ
عَزَّ
وَجَلَّ
صَلاَةُ
دَاوُدَ
عَلَيْهِ
السَّلاَمُ
كَانَ
يَنَامُ
نِصْفَ
اللَّيْلِ
وَيَقُومُ
ثُلُثَهُ
وَيَنَامُ
سُدُسَهُ (Allah’a
oruçların en sevimlisi Dâvûd (aleyhisselâm)’ın orucudur o bir
gün oruç tutar bir gün iftar ederdi. Yine Allah yanında namazların en
makbulü Dâvûd’un namazıdır; O, gecenin yarısına kadar uyur, gecenin
üçte birinde namaz kılar ve altıda birinde tekrar uyurdu.) (Müslim,
“Siyam", 183; Nesâicirc;, “Siyam", 69) Buraya kadar Hz. Davud’dan
bahsedilen ayetlere ve tarihî bilgilere kısaca yer verdik. Elbette Kur’an’da
zikredilen peygamberlerin hayatları, sadece geçmiçten bahseden tarihî kıssalar
olmayıp, bizim ders ve ibret almamız içindir. Buna göre Allah’a
gönülden bağılı olmamız ve O’na kulluktan asla vazgeçmememiz
gerekir. Her zaman adalet ve hakkaniyet ölçülerine göre hareket etmeliyiz.
Sahip olduğumuz servet ve makamlar bizi asla şımartmamalı, bozgunculuğa ve fesada sevk
etmemeli. Öyleyse imanımızın birer yansıması olan ibadetlerimizi mutlaka yapalım.
Allah’a olan hamd ve şükrümüzü daima yerine getirelim.
Dr. Zafer KOÇ

[islam ve Hayat.Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)